Europa-Parlamentet
2014-2019

Mødedokument

B8-0886/2016

4.7.2016

BESLUTNING

på baggrund af Kommissionens redegørelse

forretningsordenens artikel 37, stk. 3, og rammeaftalen om forbindelserne mellem Europa-Parlamentet og Europa-Kommissionen

om Europa-Parlamentets prioriteringer for Kommissionens arbejdsprogram for 2017
(2016/2773(RSP))

João Pimenta Lopes, Tania González Peñas, Marina Albiol Guzmán, Javier Couso Permuy, Martina Anderson, Lynn Boylan, Matt Carthy, Liadh Ní Riada, Nikolaos Chountis, Paloma López Bermejo, Ángela Vallina, Takis Hadjigeorgiou, Rina Ronja Kari, Stelios Kouloglou, Merja Kyllönen, Maria Lidia Senra Rodríguez, Marisa Matias, Dimitrios Papadimoulis, Marie-Christine Vergiat, Fabio De Masi, Stefan Eck, Xabier Benito Ziluaga, Lola Sánchez Caldentey, Estefanía Torres Martínez, Miguel Urbán Crespo
on behalf of the GUE/NGL Group

B8-0886/2016

Europa-Parlamentets beslutning om Europa-Parlamentets prioriteringer for Kommissionens arbejdsprogram for 2017
(2016/2773(RSP))

Europa-Parlamentet,

– der henviser til rammeaftalen om forbindelserne mellem Europa-Parlamentet og Europa-Kommissionen[1], særlig bilag 4,

– der henviser til forretningsordenens artikel 37, stk. 3,

A. der henviser til, at EU og dets medlemsstater stadig kæmper med den alvorligste økonomiske og sociale krise siden dets oprettelse; der henviser til, at de neoliberale EU-politikker og de sparepolitikker, som EU har gennemtvunget inden for rammen for økonomisk styring, som forventet har forværret den socioøkonomiske ulighed i og mellem medlemsstaterne, idet stadig flere mennesker er i risiko for fattigdom og social udstødelse (de udgjorde i 2015 24,4 % i EU-28); der henviser til, at deregulering af arbejdsmarkedet og regressive skattesystemer har bidraget til overførslen af udbytte fra arbejdstagere til storkapitalister og øget indkomst- og velstandskløften;

B. der påpeger, at de stagnerende økonomier, den høje arbejdsløshed, udhulingen af de sociale rettigheder og arbejdstagerrettigheder og de stigende socioøkonomiske uligheder kræver en grundlæggende politisk kursændring væk fra de politikker, som EU i dag fører, og hen imod politikker, der kan styrke medlemsstaternes bestræbelser på at skabe holdbar økonomisk vækst og fuld beskæftigelse og på at bekæmpe fattigdom, social udstødelse og indkomstulighed, dvs. gennem omfordeling og jobskabende offentlige investeringer;

C. der henviser til, at den gældsbyrde, som ØMU'en er skyld i, er overordentligt skævt fordelt, eftersom nogle lande har overskud, mens andre er blevet tvungent ud i en alvorlig depression; der henviser til, at denne gæld er brugt som påskud for at påtvinge uacceptable økonomiske stramninger, som har ført til en forøgelse af gælden gennem konvertering af privat gæld til offentlig gæld, hvilket er blevet forstærket af de budgetmæssige konsekvenser af den efterfølgende recession, samtidig med at man har bestræbt sig for at gennemtvinge strukturreformer samt dekonstruere statens sociale funktioner og arbejdstagernes rettigheder; der henviser til, at disse politikker har resulteret i stigende arbejdsløshed, fattigdom, drastiske lønsænkninger, højere pensionsalder og lavere offentlige udgifter på områder såsom uddannelse, kultur og sundhed; der henviser til, at disse politikker har resulteret i gennemførelse af omfattende privatiseringsprogrammer og vil fortsætte med at holde efterspørgslen nede;

D. der påpeger, at Kommissionens reaktion på den økonomiske, sociale og demokratiske krise, f.eks. rammerne for økonomiske styring, permanent har frataget suveræne og demokratisk valgte regeringer og nationale parlamenter deres politiske råderum, forhindret de europæiske befolkninger i at udøve demokratisk kontrol og gjort

[1] EUT L 304 af 20.11.2010, s. 47.

økonomiske stramninger til en permanent situation; der henviser til, at der er voksende modstand i befolkningen mod denne kapitalistiske europæiske integrationsproces, hvilket afspejler det presserende behov for en integrationsproces, der er til gavn for et socialt og demokratisk fremskridt, en retfærdig og fredelig løsning af internationale udfordringer og en kulturel dialog på verdensplan og tager det første skridt på vejen til et ligeværdigt samarbejde mellem lande;

E. der henviser til, at skattesystemerne er udformet på en måde, der begunstiger storkapitalen på arbejderklassens bekostning; der henviser til, at sparepolitikkerne og de skrappe foranstaltninger for finanspolitisk disciplin sammen med de voldsomme tab af statslige skatteindtægter, der følger af skatteunddragelse og -undgåelse, sætter medlemsstaternes budgetter under yderligere pres og undergraver befolkningernes og arbejdstagernes interesser; der henviser til, at skattepolitik fortsat hører under medlemsstaternes kompetence; der påpeger, at hemmelige skatteaftaler, global skatteunddragelse og -undgåelse samt overførsel af overskud til skattely stadig er tilladt eller ikke ordentligt tacklet inden for de lovmæssige rammer;

F. der henviser til, at de budgetmæssige valg, som EU har foretaget, ikke afspejler de prioriteter, der er nødvendige for at stimulere en bæredygtig, kvalitativ og socialt afbalanceret vækst, ligesom de ikke tager hensyn til behovet for solidaritet og økonomisk og social samhørighed mellem medlemsstaterne;

G. der henviser til, at EU i dag står over for den største humanitære flygtningekrise siden anden verdenskrig; der henviser til, at EU og visse medlemsstater bærer et direkte ansvar for de grundlæggende årsager til denne udvandring, hvor mennesker flygter fra deres hjem som følge af krige, klimaændringer, ulighed og den indblandings- og aggressionspolitik, som er gennemtvunget i Mellemøsten og Nordafrika, nemlig gennem militære interventioner og en optrapning af regionale konflikter i fuld samklang med USA's og NATO's geopolitiske strategiske interesser; der henviser til, at måden, hvorpå denne humanitære krise håndteres, klart beviser klassetænkningen i dette EU, som svigter sine forpligtelser, herunder i henhold til folkeretten;

H. der henviser til, at adskillige af EU's politikker gøder jorden for fremmedhad og racisme og opkomsten af radikale, fremmedfjendske og racistiske partier og bevægelser, eftersom de fremmer forskelsbehandling af arbejdstagere, flygtninge og migranter på grund af nationalitet;

I. der henviser til, at det forslag til en ny ordning for Det Forenede Kongerige i EU, som ville være blevet en realitet, hvis den britiske folkeafstemning havde fået et andet udfald, ville have styrket deregulerings- og konkurrenceevnedagsordenen og undergravet den frie bevægelighed og princippet om ikkeforskelsbehandling; der henviser til, at dette var en demonstration af den særbehandling, visse medlemsstater får inden for EU; der påpeger, at store medlemsstaters egeninteresser ikke bør tilsidesætte de mindste staters interesser;

J. der anerkender, at enhver medlemsstat har ret til at træde ud af EU;

K. der påpeger, at resultatet af den britiske folkeafstemning påviser behovet for et andet Europa, der bygger på samtykke fra folket, som forventer konkrete beslutninger om sociale spørgsmål såsom beskæftigelse, gennemsigtighed og velfærd, men afviser

økonomiske stramninger;

L. der understreger, at alle beslutninger om det fremtidige forhold mellem EU og Det Forenede Kongerige efter sidstnævntes udtrædelse skal være resultatet af en demokratisk proces og inddrage både Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter; der henviser til, at alle medlemsstaterne har ret og pligt til at knytte økonomiske, politiske og kulturelle bånd efter eget valg med Det Forenede Kongerige, baseret på principperne om gensidige interesser, venskab mellem folkeslag og samarbejde mellem suveræne stater;

M. der henviser til, at folkeafstemningen i Det Forenede Kongerige har påvist nødvendigheden af sætte skub i den irske genforeningsproces gennem en grænseafstemning som fastsat i langfredagsaftalen; der påpeger til, at eksistensen af en international grænse mellem nord og syd vil få særdeles negative konsekvenser for Irland; der finder, at EU fortsat proaktivt bør støtte fredsprocessen i Irland og sikre, at den fortsætter i enhver forhandling om britisk udtrædelse;

N. der henviser til det demokratiske underskud, der følger af de politikker, EU fører, og de valg, det har truppe, og som udgør et enormt problem, idet mange borgere føler, at de ikke er repræsenteret af institutionerne; der understreger, at dette kan kun løses gennem gennemsigtighed, åbenhed og håndhævelse af de demokratiske værdier, herunder større borgerdeltagelse, fred, tolerance, fremskridt, solidaritet og samarbejde mellem befolkningerne;

O. der understreger, at befolkningens suveræne ret til at vælge deres egen udviklingsvej i hver medlemsstat bør forfægtes som en absolut ret;

P. der henviser til, at klimakrisen fortsat er en trussel mod mange samfunds stabilitet, sundhed og eksistensgrundlag i hele verden samt mod dyrevelfærden og biodiversiteten; der påpeger, at selv om forpligtelserne i COP21 tilsyneladende er ambitiøse, bør de omhyggeligt styrkes i den rigtige retning;

Makroøkonomiske politikker og sparepolitikker

1. opfordrer indtrængende Kommissionen til at fremlægge et arbejdsprogram, der tager fat på de store udfordringer, som borgerne og medlemsstaterne i dag står over for, såsom stagnerende økonomier, deflation, voksende socioøkonomisk ulighed og fattigdom, uafbalancerede investeringer og økonomisk vækst, høj arbejdsløshed, stadig flere prekære ansættelser, forringede sociale rettigheder og arbejdstagerrettigheder, høje gældsbyrder, et øget behov for international beskyttelse samt klimakrisen; er stærkt betænkelig ved Europa-Kommissionen intentioner om at videreføre politikkerne for finanspolitisk konsolidering, privatisering, strukturreformer og deregulering imod befolkningernes interesser; fastholder, at de økonomiske, sociale, klimamæssige og politiske udfordringer kun kan overvindes ved en gennemgribende ændring i retning af en progressiv politik, der sætter mennesker og miljø i centrum for udviklingsstrategierne, i stedet for de finansielle markeders og storkapitalens interesser;

2. beklager dybt, at EU-institutionerne fortsat påtvinger medlemsstaterne spareforanstaltninger, og navnlig, at EU-institutionerne udsætter visse lande, der ønsker at vælge deres egen vej til vækst og udvikling, for afpresning; fastholder, at EU-

institutionerne bør respektere den enkelte medlemsstats nationale suverænitet og folkets beslutning om til at bevæge sig i retning af udvikling, vækst og social samhørighed, og at intet land bør straffes for at sætte skub i sin økonomi, det være sig gennem offentlige investeringsplaner eller gennem en redistributiv finanspolitik og progressiv skattepolitik;

3. opfordrer til et øjeblikkeligt ophør af de såkaldte aftalememoranda og de kontraproduktive og socialt ødelæggende sparepolitikker og neoliberale politikker, de har medført; er af den opfattelse, at disse memoranda har gennemtvunget uretfærdige skattepolitikker, som krænker princippet om relativ lighed og progressiv beskatning; opfordrer til udformning af en nødplan til støtte for økonomien i de lande, der har lidt under trojkaens intervention;

4. beklager den utilstrækkelige respons, skatteskandalerne har affødt i EU; forfægter pligten til at offentliggøre såvel skatteafgørelser som landeopdelt rapportering for at sikre gennemsigtighed og kontrol; går ind for afskaffelse af offshore- og andre skattely, samarbejde om ophævelse af bankhemmeligheden i beskatningsøjemed, fremme af samarbejde om forebyggelse og bekæmpelse af hvidvaskning af penge og skattesvig, afstraffelse af spekulative transaktioner gennem skattepolitiske tiltag og sikring af, at skatten betales der, hvor overskuddet skabes; opfordrer til et internationalt topmøde i FN-regi med henblik på at fastlægge en køreplan og en fælles handlingsplan for at sætte en stopper for skattely og skattedumping;

5. opfordrer til et øjeblikkeligt stop for arbejdet med at etablere en kapitalmarkedsunion; gentager behovet for at adskille investeringsbankvirksomhed fra detailbankvirksomhed og styrke den offentlige kontrol med den finansielle sektor; understreger, at turbulensen i landenes økonomier skyldes dereguleringen af de finansielle markeder, den ødelæggende privatiseringsproces i finanssektoren, det heraf følgende fænomen med fusioner og overtagelser, som har medført en stor stigning i virksomhedskoncentrationen branchen og skabt de såkaldte "too big to fail"-banker samt finansialiseringen af økonomien; afviser bankunionen;

6. opfordrer Kommissionen til at sikre en effektiv og rettidig gennemførelse af investeringer, som giver prioritet til de lande, der modtager finansiel bistand og navnlig er målrettet regioner, der befinder sig i økonomisk krise og recession med høj arbejdsløshed og fattigdom, ved at sætte skub i væksten og jobskabelsen, støtte mikrovirksomheder samt små og mellemstore virksomheder (MSMV'er) og sikre en sund økonomisk udvikling og social samhørighed;

Økonomisk styring og ØMU'en

7. mener, at finanspagten og det europæiske semester bør ophæves, da de udgør en udemokratisk, økonomisk spændetrøje, som har en negativ indvirkning på investeringer, vækst og jobskabelse; understreger det presserende behov for, at medlemsstaterne genvinder evnen til at vælge den økonomiske politik, som bedst modsvarer deres respektive behov;

8. fremhæver, at niveauet af offentlig og ekstern gæld i landene i EU's udkant er blandt de højeste i verden, hvilket er en følge af den asymmetriske karakter af integrationsprocessen; anser det for afgørende at mindske gældsbyrden ved at

genforhandle gælden (beløb, løbetid og rentesatser) og annullere dens spekulative og illegitime komponenter, således at den bringes den ned på et holdbart niveau, hvilket er at betragte som et hasteanliggende og et spørgsmål om elementær retfærdighed; opfordrer til en mellemstatslig konference med henblik på at ophæve finanspagten;

9. opfordrer Kommissionen til – indtil den endelige ophævelse af finanspagten – at tillade et finanspolitisk råderum med henblik på at skaffe yderligere likviditet til investering, til udvikling inden for uddannelse, kultur og sundhed og til en holistisk social udvikling, som vil fremme sikker beskæftigelse af høj kvalitet og styrke velfærdsstaten;

10. opfordrer indtrængende til oprettelse af en nødplan til støtte for økonomien i de lande, der har lidt under trojkaens intervention;

11. opfordrer til oprettelse af et støtteprogram for de medlemsstater, der måtte ønske at forhandle om at træde ud af euroen, fordi deres medlemskab er blevet uholdbart og ubærligt; understreger, at et sådant program bør forudse tilstrækkelig kompensation for de sociale og økonomiske tab, der er lidt;

12. afviser derfor på det kraftigste de fem formænds rapport, da den ikke tilbyder noget alternativ til den herskende fortælling om sparepolitikkens nødvendighed, men blot foreslår at uddybe de eksisterende politikker, herunder for øget konkurrenceevne og strukturel konvergens, via gennemførelse af strenge finanspolitikker og andre stramninger;

Arbejdsmæssige og sociale rettigheder

13. kritiserer på det kraftigste de sparepolitikker – også kaldet konkurrenceevnepolitikker, liberalisering og deregulering af arbejdsmarkedet – der har undergravet de grundlæggende sociale og arbejdsmarkedsmæssige rettigheder i medlemsstaterne; forsvarer retten til kollektive overenskomstforhandlinger, med direkte deltagelse af arbejdstagerorganisationerne som et nøgleinstrument til beskyttelse og styrkelse af rettigheder med henblik på at bekæmpe forskelsbehandling, social dumping, usikre og ulovlige ansættelsesforhold, arbejdstidsderegulering, atypisk arbejde, udvidelse af lavtlønssektoren, konkurrence på lavere lønninger, fænomenet "arbejdende fattige", social udstødelse, fattige pensionister og bekæmpelse af mobning og vold på arbejdspladsen, og til at beskytte arbejdstagere mod selvudbytning i nye former for arbejde, herunder digitalt arbejde og crowd-arbejde, ved at beskytte retten til at logge af;

14. forkaster og beklager Kommissionens kritik af politikker, der søger at værdiansætte lønninger og omfordele indkomst og formue til gavn for arbejdstagerne; understreger behovet for effektive foranstaltninger til at bekæmpe løndiskrimination inden for en lønpolitisk ramme, der tager hensyn til princippet om lige løn for lige arbejde; understreger behovet for at gennemføre udviklingspolitikker, som fremmer vækst og jobskabelse i områder med høj arbejdsløshed, som navnlig rammer kvinder og unge;

15. opfordrer Kommissionen til at ophøre med at anbefale omlægninger og nedskæringer i medlemsstaternes ministerier og stoppe med at støtte og fremme flexicurity i beskæftigelsen eller privatiseringer inden for den offentlige sektor, da en sådan tilgang uvægerligt har ført til en svækkelse af de ansattes arbejdsmarkedsrettigheder og fremmet overførslen af rigdom til storkapitalister;

16. minder Kommissionen om dens tilsagn om tiltrædelse af den fornyede europæiske socialpagt, og opfordrer den til hurtigst muligt at fremlægge et forslag om tiltrædelse af pagten; opfordrer desuden indtrængende Kommissionen til at fremlægge et forslag om en social protokol, som giver sociale og kollektive interesser forrang for de økonomiske frihedsrettigheder;

17. udtrykker bekymring over, at direktivet om udstationering af arbejdstagere, i sin nuværende form ikke adresserer de vigtigste problemer i forbindelse med arbejdstagernes mobilitet inden for EU, opfordrer indtrængende Kommissionen til i tæt samarbejde med medlemsstaterne at foretage en evaluering af dette direktiv for at bekæmpe social dumping i alle dens afskygninger samt sikre, at udstationerede arbejdstagere får adgang til de samme sociale ydelser som arbejdstagerne i modtagerlandet, herunder sikring af princippet om lige løn for lige arbejde på samme sted; fastslår, at en arbejdstager under ingen omstændigheder må udsættes for regressive lønninger eller sociale rettigheder; opfordrer endvidere til, at man i forbindelse med den kommende revision af forordning 883/2004 styrker samordningen af medlemsstaternes socialsikringsordninger; understreger behovet for at styrke håndhævelsen af arbejds- og socialretlige regler i alle sektorer;

18. opfordrer til oprettelse en europæisk sortliste over virksomheder, herunder postkasseselskaber, der har gjort sig skyldig i gentagne overtrædelser af EU's og medlemsstaternes social- og arbejdsmarkedslovgivning, og til, at disse virksomheder forbydes adgang til offentlige kontrakter og tilskud, herunder EU-finansiering, i en vis periode;

19. opfordrer Kommissionen til i forbindelse med de drøftelser og henstillinger om de nationale insolvensregler at sikre deltagelse og information af arbejdstagere og arbejdstagerorganisationer på alle trin i proceduren og at forhindre taktisk anvendelse af insolvensprocedurer til at forringe arbejdstagernes ansættelsesforhold eller gøre det lettere at foretage masseafskedigelser; opfordrer i denne forbindelse Kommissionen til at fremme medarbejderovertagelse af virksomheder, der risikerer at gå konkurs, med henblik på at holde dem i gang og begrænse tabet af arbejdspladser;

20. understreger behovet for en integreret strategi til bekæmpelse af fattigdom, som bl.a. fokuserer på bekæmpelse af børnefattigdom og social udstødelse; opfordrer til evaluering og oprettelse af borgerlønsordninger på medlemsstatsniveau, som garanterer en vis procentdel – minimum 60 % – af den gennemsnitlige indkomst i den pågældende medlemsstat som et vigtigt skridt til udryddelse af fattigdom;

21. understreger nødvendigheden af at forsvare og udvikle statens sociale funktioner i medlemsstaterne og udbuddet af offentlige tjenester, som bør omfatte bl.a. domstolsadgang, offentlige uddannelses- og sundhedssystemer af høj kvalitet, som er gratis for alle, pasningsmuligheder for børn, syge og ældre, samt et højt niveau af social beskyttelse generelt;

22. mener, at alle EU's aktioner og programmer om kultur og uddannelse bør have en systematisk og socialt inklusiv dimension, fremme politikker for offentlig uddannelse af høj kvalitet og bidrage til fuld adgang til kulturelle og rekreative tilbud for alle; opfordrer derfor Kommissionen og medlemsstaterne til at holde alle uddannelses- og kulturrelaterede offentlige udgifter ude fra beregningen af budgetunderskud under

stabilitets- og vækstpagten;

23. beklager, at EU's mobilitetsprogrammer ikke fuldt ud har opfyldt deres formål, og at der er fastsat en uacceptabel forskelsbehandling med hensyn til adgangsvilkår; anmoder derfor Kommissionen om at styrke adgangen til alle mobilitetsprogrammer for alle, som ønsker at ansøge, især dårligt stillede grupper, og at forbedre informationen om og adgangen til mobilitetsprogrammer inden for almen og erhvervsfaglig uddannelse; beklager den seneste tendens i visse programmer såsom Erasmus + og Et Kreativt Europa til at erstatte tilskud med lånegarantiordninger; opfordrer derfor til indførelse af en anstændig tilskudsordning, som kan gøre det muligt at få dækket hele perioden uden for oprindelseslandet, med henblik på at sikre universel adgang til disse mobilitetsprogrammer;

24. understreger, at digitale tjenester, e-handel, det ophavsretlige område (dvs. ikke blot ophavsmænd, men også udøvende kunstnere og producenter), bevarelse, forvaltning og lagring af data og netneutralitet kræver en fælles, fællesskabsbaseret og international tilgang, der har som ledende princip, at beskyttelsen af offentlige interesser altid skal gå forud for en erhvervs- og overskudslogik; understreger, at internettet hører hjemme i det offentlige domæne, og at sikringen af princippet om netneutralitet er af afgørende betydning;

Kvinders rettigheder og ligestilling

25. beklager dybt, at Kommissionen har undladt at fremlægge en ny strategi for ligestilling mellem kvinder og mænd for perioden 2015-2020, og opfordrer til, at den fremlægger en sådan strategi;

26. opfordrer Kommissionen til i samarbejde med medlemsstaterne at fremsætte et forslag til en samlet EU-strategi om vold mod kvinder, som tager højde for alle de forskellige former for vold; glæder sig over Kommissionens forslag om EU's tiltrædelse af Istanbulkonventionen og initiativet til at iværksætte en oplysningskampagne i 2017 om bekæmpelse af vold mod kvinder;

27. fordømmer tilbagetrækningen af direktivet om barselsorlov; opfordrer Kommissionen til at fremsætte et nyt forslag, der respekterer Parlamentets ønske om at forøge den nuværende garanterede minimumsperiode for barselsorlov med fuld løn fra 14 til 20 uger og indføre en obligatorisk ret til betalt fædreorlov; mener, at der skal træffes specifikke foranstaltninger i alle medlemsstater for at forbedre balancen mellem arbejdsliv og privatliv for kvinder og mænd, og at det er nødvendigt at træffe foranstaltninger for at øge længden af forældreorloven, betalt med 100 %, og bevæge sig i retning af et mere lige system for forældreorlov;

28. opfordrer ligeledes Kommissionen til at sikre og medtage universel adgang til seksuel og reproduktiv sundhed og tilsvarende rettigheder i alle beslægtede politikområder i og uden for EU;

Demokrati, menneskerettigheder og frihedsrettigheder

29. fordømmer på det kraftigste aftalen mellem EU og Tyrkiet samt alle andre forslag, der sigter mod at eksternalisere EU-grænser for at holde mennesker, der har brug for at

modtage beskyttelse, uden for EU, hvilket er en absolut krænkelse af EU's og medlemsstaternes forpligtelser i henhold til folkeretten, herunder princippet om non-refoulement; fordømmer det stærke fokus på at forhindre og bekæmpe irregulær migration, herunder gennem frihedsberøvelse, uden noget hensyn til det stigende antal asylansøgere, der flygter fra krig, forfølgelse, sult og klimakatastrofer; fordømmer på det kraftigste den mangedobling af repressive forslag og militære reaktioner på denne humanitære krise fra Kommissionens side i 2015 og 2016, som f.eks. EUNAVFOR MED, NATO-operationen i Det Ægæiske Hav, forslaget om at styrke Frontex' beføjelser gennem etablering af et europæisk grænsevagtkorps, oprettelsen af flygtningelejre, fremskyndelse af tilbagesendelser, herunder af asylansøgere, og Kommissionen pres for at få Tyrkiet (et land med en ringe status på menneskerettighedsområdet) erklæret for sikkert tredjeland for alle asylansøgere;

30. opfordrer Kommissionen til at omdirigere midler, der var afsat til øget grænsekontrol og styrkelse af Fort Europa, til modtagelse af flygtninge og migranter, især gennem programmer for genbosættelse og flytning, proaktive eftersøgnings- og redningsaktiviteter, åbne og værdig modtagelsescentre og social integration af både flygtninge og migranter; opfordrer Kommissionen til at udarbejde forslag til metoder til at opnå sikker og lovlig adgang til EU for alle kvinder, mænd og børn, der har behov for beskyttelse, samt for migrantarbejdere, herunder et øjeblikkeligt, ambitiøst og bindende genbosættelsesprogram, og til at støtte Europa-Parlamentets forslag om humanitære visa i forbindelse med revisionen af visumkodeksen, således at mennesker ikke længere vil være tvunget til at risikere livet i Middelhavet eller i ørknerne på vejen til Europa;

31. glæder sig over Kommissionens forslag om at indføre midlertidige foranstaltninger på området international beskyttelse til gavn for Italien og Grækenland; beklager medlemsstaternes manglende indsats for at leve op til deres forpligtelser i denne henseende;

32. opfordrer til sikring af retten til et familieliv, som er forankret i EMRK, uanset om der er tale om personer fra et tredjeland eller fra EU, og der er et presserende behov for en fremskyndelse af omfordelingen, herunder hurtig sporing af sårbare ansøgere; minder om, at valget af land, som flygtninge sendes til, bør være baseret på deres familiemæssige, sproglige og kulturelle tilknytning; understreger behovet for at fremme den sociale og arbejdsmarkedsmæssige integration af flygtninge og migranter ved at anerkende og tage hensyn til deres færdigheder og kvalifikationer og sikre, at de beskyttes mod udnyttelse og forskelsbehandling;

33. beklager, at Kommissionen ikke har foreslået et alternativ til Dublinforordningen baseret på deling af ansvaret; nærer stærke betænkeligheder ved den forpligtelse, som alle medlemsstater har til at undersøge, om en persons ansøgning kan afvises under henvisning til principperne om sikkert tredjeland og første asylland;

34. opfordrer til øjeblikkelig vedtagelse af det horisontale direktiv om ikkeforskelsbehandling for at styrke bekæmpelsen af forskelsbehandling, herunder angreb på minoriteter, migranter og asylansøgere og andre sårbare grupper; mener, at stigningen i racistiske og fremmedfjendske holdningstilkendegivelser og organisationer er knyttet til en styrkelse af det yderste højre og af fascistiske fænomener i Europa, som ikke kan ses isoleret fra de politikker, som har fundet anvendelse i EU og

medlemsstaterne i de seneste årtier;

35. beklager det stigende antal tilfælde af hadefulde handlinger og ytringer rettet mod etniske og religiøse mindretal, LGBTI-personer, asylansøgere og hjemløse;

36. opfordrer Kommissionen til at vurdere gennemførelsen af de nationale strategier til integration af romaer og Rådets henstillinger vedrørende foranstaltninger til en effektiv integration af romaer i medlemsstaterne og til at foreslå yderligere foranstaltninger med henblik på en effektiv inklusion af romaer;

37. er dybt bekymret over Kommissionens ensidige og repressive europæiske dagsorden for sikkerhed, som på meget endimensionel facon fokuserer på undertrykkende politikker og på at udbygge EU's retshåndhævende organer; kritiserer den øgede fiksering på sikkerhed i politikkerne, bl.a. indsamlingen af personoplysninger og profileringen af borgerne, der udnytter borgernes helt legitime øgede frygt og bekæmpelsen af terrorisme til at angribe borgernes rettigheder og friheder og øge den statslige overvågning; påpeger, at de seneste voldelige angreb med al ønskelig tydelighed har vist, at den blinde fokusering på repressive foranstaltninger fra EU-institutionernes og de nationale regeringers side – med mere end 80 retligt bindende instrumenter vedtaget i de sidste 12 år på terrorbekæmpelsesområdet – er slået fejl; fordømmer den repressive lovgivning, der ikke blot i massivt omfang har tilsidesat menneskerettighederne for alle unionsborgere og personer med bopæl i EU, men også har bidraget aktivt til at undergrave og underbyde de eksisterende forebyggende politikker for eksempelvis ungdomsarbejde, socioøkonomisk samhørighed og andre forebyggende instrumenter, hvis formål er at støtte personer, der er truet af social udstødelse;

38. opfordrer Kommissionen til at påbegynde en stor indsats for at beskytte borgerne mod øget statslig overvågning; udtrykker i den forbindelse sin dybe bekymring over de vide beføjelser, som Europols nye interne enhed for internetindberetning (IRU) har fået til at overvåge og kontrollere internettet uden nogen form for domstolskontrol; påpeger, at den nye Europol-forordning ikke indeholder noget eksplicit retsgrundlag for IRU;

39. mener, at revisionen af direktivet om bekæmpelse af terrorisme går ekstremt langt ved at kriminalisere visse potentielle forberedende handlinger, uden at der behøver at være et udtrykkeligt forsæt om at begå en terrorhandling; understreger, at dette er i modstrid med et veletableret princip i strafferetten, hvorefter forsæt er et afgørende element i enhver definition af en strafbar handling;

40. kræver, at e-databeskyttelsesdirektivet opdateres, for at det kan blive bragt i overensstemmelse med den nyligt vedtagne forordning om databeskyttelse;

41. opfordrer Kommissionen til fuldt ud at tage højde for Domstolens dom i de forenede sager C 293/12 og C 594/12 af 8. april 2014; opfordrer i denne forbindelse indtrængende Kommissionen om at afholde sig fra at foreslå yderligere foranstaltninger baseret på generel lagring af data;

42. opfordrer Kommissionen til at udarbejde en handlingsplan til forbedring af fængslingsforholdene i medlemsstaterne, navnlig på baggrund af den udbredte brug af varetægtsfængslinger, herunder i sager med den europæiske arrestordre; opfordrer Kommissionen til i fuldt omfang at tage højde for Den Europæiske

Menneskerettighedsdomstols retspraksis vedrørende fængselsforhold;

43. er dybt utilfreds med Kommissionens passivitet med hensyn til den lovgivningsmæssige initiativbetænkning om revision af den europæiske arrestordre; opfordrer Kommissionen til at fremsætte et nyt forslag, hvori der er taget højde for Europa-Parlamentets betænkning om dette emne, navnlig vedrørende spørgsmålet om proportionalitetstest;

44. beklager, at Kommissionen blandt sine nye initiativer ikke har medtaget et fornyet ajourført forslag om aktindsigt som pendant til den førstebehandlingsaftale, som Parlamentet opnåede i 2011;

45. opfordrer indtrængende Kommissionen til at besvare anmodningerne i Parlamentets beslutninger om påstået transport og ulovlig tilbageholdelse af fanger i europæiske fængsler foretaget af CIA, navnlig efter det amerikanske senats rapport om tortur begået af CIA;

46. påpeger den dybt antidemokratiske karakter af dette EU, som bl.a. fremgår af den måde, hvorpå EU-institutionerne behandler resultaterne af borgernes deltagelse og arbejdstagernes kamp; opfordrer derfor Kommissionen til at tage borgernes deltagelse alvorligt i dens forskellige demokratiske afskygninger, til at respektere eventuelle yderligere folkeafstemninger om EU-spørgsmål, og kræver, at folkets umistelige ret til at debattere og give udtryk for sin vilje holdes i hævd; afviser i den forbindelse argumentet om uundgåelighed;

47. minder Kommissionen om dens tilsagn om at fremlægge et forslag til en interinstitutionel aftale om et obligatorisk åbenhedsregister for alle EU-institutioner; minder på ny om behovet for at styrke det repræsentative og deltagelsesbaserede demokrati;

48. opfordrer Kommissionen til at forelægge et forslag til en revision af det europæiske borgerinitiativ baseret på konklusionerne i Europa-Parlamentets kommende gennemførelsesbetænkning;

49. mener, at der er behov for at forbedre kvaliteten af EU's lovgivning; insisterer imidlertid på, at EU-dagsordenen for bedre regulering og REFIT-programmet ikke må tjene som påskud for en deregulering, der svækker den sociale beskyttelse, forbrugerbeskyttelsen, miljønormerne, dyrevelfærdsnormerne og den sociale dialog; insisterer derfor på, at alle konsekvensanalyser og afgørelser fra Udvalget for Forskriftskontrol offentliggøres;

50. opfordrer indtrængende Kommissionen til at sikre, at al fremtidig lovgivning underkastes en konsekvensanalyse vedrørende sociale rettigheder og grundlæggende rettigheder og indeholder ophørsklausuler med henblik på at sikre, at EU-lovgivningen regelmæssigt tages op til revision;

Det indre marked og international handel

51. mener, at det indre marked med sine mange sektortilgange har forstærket og/eller lettet afviklingen af nationalstaternes økonomiske reguleringsinstrumenter, økonomisk

dominans, divergens og skæv udvikling og har fremmet skatteundgåelse og skatteunddragelse samt overførslen af overskud til skattely, privatisering og deregulering af handelsforbindelser samt koncentrationen af kapital; finder, at EU via det indre marked og i konkurrenceevnens navn har sponsoreret, støttet og promoveret angreb på arbejdstagerrettigheder, hvilket har medført sociale uligheder, deregulering af arbejdsmarkedet, lønnedskæringer og stadig mere prekære ansættelser, mens mere retfærdige og omfordelingsorienterede skattepolitikker er blevet ødelagt eller bremset; konstaterer, at det indre marked i modsætning til, hvad der systematisk hævdes, har resulteret i øgede omkostninger for forbrugerne og i forringelse af de leverede tjenesteydelser;

52. beklager Kommissionens forsinkede fremsendelse af meddelelser til Parlamentet og Rådet om de korrigerende retsakter til de delegerede og midlertidige delegerede retsakter vedrørende EU-toldkodeksen; finder det uacceptabelt, at den forsinkede fremsendelse af disse meddelelser gjorde det vanskeligt for Parlamentet at gøre brug af sine kontrolbeføjelser; opfordrer derfor indtrængende Kommissionen til at forbedre samarbejdet mellem dens tjenestegrene og Parlamentet og sikre en hurtig information om EU-toldkodeksens endelige udformning og gennemførelse;

53. beklager, at Kommissionen svækker beskyttelsen af whistleblowere, journalister, forbrugere og ansatte yderligere gennem direktivet om forretningshemmeligheder; opfordrer indtrængende Europa-Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre, at whistleblowere nyder juridisk og faktisk beskyttelse, når de med rimelig kan antages at beskytte offentlige interesser; bemærker dog, at beskyttelsesstandarder stadig er forskellige i EU og ikke giver tilstrækkelig beskyttelse, hvilket fremgår af nylige højtprofilerede sager; opfordrer Kommissionen til at fremsætte et lovforslag om minimumsbeskyttelse af whistleblowere;

54. understreger, at de enkelte lande skal have ret til at fastlægge deres handelspolitikker og til at indgå de handelsaftaler, der er bedst i overensstemmelse med deres interesser og økonomiske karakteristika og behov under hensyntagen til deres respektive niveauer af komplementaritet med tredjelande;

55. mener, at resultatet af den britiske folkeafstemning har givet endnu et argument for, at ratifikationen af alle handelsaftaler mellem EU og tredjeparter, som der stadig forhandles med, midlertidigt bør suspenderes; modsætter den handelspolitiske tilgang baseret på liberalisering, deregulering og privatisering, som Europa-Kommissionen promoverer over for mange partnere på verdensplan, samt den dogmatiske frihandelslogik, og tager navnlig afstand fra megaregionale tiltag såsom TTIP, CETA og TiSA og, på en anden måde, ØPA'er; beklager EU's generelle handelsorientering, som er til skade for medlemsstaternes suverænitet og tjener de rigeste landes og de multinationale selskabers geopolitiske interesser, og sigter på at kontrollere og udnytte tredjelandes aktiver, hvilket øger de intra- og interregionale skævheder og fastholder de mindre udviklede lande i afhængighed (i og uden for EU); mener, at disse aftaler bidrager til destruktion og deregulering af arbejde, stigende fattigdom, øget spekulation (navnlig med fødevarer) og ødelæggelse af offentlige serviceydelser, ligesom de udgør en trussel mod dyrs sundhed og velfærd, bæredygtigt landbrug og miljø og kulturel mangfoldighed; opfordrer til en reguleret international handel baseret på gensidig komplementaritet;

56. opfordrer til en reguleret international handel baseret på gensidig komplementaritet; modsætter sig navnlig medtagelsen af enhver ISDS-tvistbilæggelsesklausul i handelsaftaler eller inden for EU's rammer, både i den traditionelle form og ICS-formen, eftersom der efter dets opfattelse ikke er nogen grund til at give investorer særlige domsmyndigheder, der kan forpligte stater til at betale store pengebeløb og begrænse deres politiske handlefrihed; insisterer på, at alle forhandlingsdokumenter skal offentliggøres, og at alle de nationale parlamenter skal høres inden vedtagelsen af sådanne aftaler, som i høj grad påvirker folks hverdag;

Regional udvikling, produktion og strategiske sektorer

57. forkaster Kommissionens metode med at underordne samhørighedspolitikken EU's økonomiske styring; understreger, at regionalpolitikken er et vigtigt instrument til at fremme økonomisk og social samhørighed med det primære formål at mindske de regionale uligheder, navnlig for de fattigste og fjernest beliggende regioner, samt fremme reel konvergens og vækst og beskæftigelse; insisterer på, at samhørighedspolitikken ikke bør anvendes som et instrument til at straffe en region eller medlemsstat økonomisk, hvis den afviser deregulerings- og privatiseringspolitikker;

58. anbefaler, at der iværksættes hasteforanstaltninger med hensyn til de produktive sektorer, som er afgørende for hver enkelt økonomi og derfor spiller en afgørende rolle i den potentielle udvikling af hvert enkelt land; kræver, at offentlige projekter fremmes, at der ydes støtte til MSMV'er, kooperativer og lokale myndigheder, og at fællesskabsmidlerne styrkes og orienteres i den retning;

59. opfordrer indtrængende Kommissionen til at prioritere de medlemsstater, der er hårdest ramt af den økonomiske krise, og navnlig fokusere på regioner i recession med høje arbejdsløsheds- og fattigdomsniveauer;

60. mener, at den eksisterende EU-finansiering og de nuværende EU-bevillinger til samhørighedspolitikken er utilstrækkelige til at opfylde kravene i forbindelse med reel konvergens og afhjælpe de regionale uligheder, den høje arbejdsløshed, de indkomstmæssige uligheder og fattigdommen i medlemsstaterne; påpeger, at det er nødvendigt at styrke EU-budgettet for så vidt angår samhørighedspolitikken; understreger betydningen af at sikre, at arealforvaltningen og den fysisk planlægning forbliver de enkelte medlemsstaters ansvar; bemærker, at det for at sikre en vellykket gennemførelse af EU's samhørighedspolitik i fremtiden er afgørende, at man undgår efterslæb med betalingerne;

61. bemærker det ringe omfang af investeringer i F&U i EU's budget; opfordrer Kommissionen til ikke at koncentrere tildelingen af forskningsmidler på nogle få universiteter, forskningscentre og virksomheder;

62. understreger på ny, at vand er en universel ret og bør være garanteret for alle mennesker og ikke være genstand for privatisering;

63. opfordrer til en decentraliseret fælles fiskeripolitik, der fremmer modernisering og bæredygtig udvikling af fiskerisektoren, sikrer dens socioøkonomiske levedygtighed, den ressourcemæssige bæredygtighed, bevarelse og skabelse af arbejdspladser og

forbedring af levevilkårene for arbejdstagerne inden for fiskeriet; opfordrer til foranstaltninger til sikring af den nationale suverænitet i medlemsstaternes eksklusive økonomiske zoner og kontrollen med deres fiskeriressourcer;

64. opfordrer til at sikre biodiversiteten i havmiljøer, så der skabes gunstige betingelser for en opblomstring af fiskebestandene ved at implementere en tilstrækkeligt bæredygtig forvaltningspraksis; fastslår atter nødvendigheden af, at den fælles fiskeripolitik anerkender de specifikke særtræk ved ikke-industrielt fiskeri og kystfiskeri og egnetheden af de eksisterende instrumenter for sektorens behov;

65. mener, at den fælles landbrugspolitik i de 30 år, den har eksisteret, har gjort alvorlig skade på landbruget i medlemsstaterne, og at den har bidraget til krisen i landbrugssektoren; opfordrer til et fornyet fokus på et af principperne for finansiering af den fælles landbrugspolitik (artikel 39, nr. 2), nemlig "at sikre landbrugsbefolkningen en rimelig levestandard", med henblik på at bekæmpe den øgede koncentration af produktionen og det stadig mere intensive landbrug, det faldende antal af mindre bedrifter og af landbrugsorganisationer samt de øgede regionale forskelle og afhængigheden af varer fra udlandet, som tilgodeser de største europæiske økonomier; beklager, at dette fænomen udgør en risiko for landbrugs- og landdistriktsarv af betydning for hele verden, og at store landbrugsindustrielle virksomheder udvider deres marginer og gennemtvinger deres model for et globalt fødevaresystem, der har destruktive miljøvirkninger; understreger, at det er landbrugere og ikke storindustrien, der skal stå i centrum for EU's landbrugs- og fødevarepolitikker, hvis bæredygtigheden, væksten og beskæftigelsen virkelig skal fremmes i alle EU's regioner;

66. beklager, at de nuværende politikker fører til decimering af de traditionelle familiebrug rundt omkring i EU, og at der med dette følger en tilbagegang i de sociale og økonomiske aktiviteter i landdistrikter;

67. er stærkt imod land grabbing og de store landbrugsfødevarevirksomheders markedsdominans og urimelige prisfastsættelser, der medfører udnyttelse af landbrugerne og overproduktion på bekostning af fødevarekvaliteten, menneskers og dyrs sundhed og velfærd samt miljøet;

68. opfordrer Kommissionen til at forbyde alle former for frøpatenter for at beskytte landbrugerne mod pristryk og frøproducerende multinationale selskabers magt, og for at beskytte lokale sorter og vores genetiske og kulturelle arv; opfordrer Kommissionen til i samarbejde med medlemsstaterne at forbyde autorisation, dyrkning og markedsføring af genmodificerede afgrøder og til at tage skridt til at imødegå den udbredte brug af pesticider;

69. opfordrer indtrængende Kommissionen til straks at gennemføre de udestående punkter i Den Europæiske Unions strategi for dyrebeskyttelse og dyrevelfærd 2012-2015; opfordrer Kommissionen til at udarbejde en ny og ambitiøs strategi for dyrebeskyttelse og dyrevelfærd for perioden 2016-2020 med henblik på at udbedre nuværende mangler og smuthuller, skabe lige vilkår og forbedre dyrevelfærden i hele EU;

70. er af den opfattelse, at EU-finansiering til landbrug bør have sigte på at udvikle medlemsstaternes landbrugssystemer på en måde, der forkorter deres eksterne afhængighed inden for forsyninger og værner om landbrugets og landdistrikternes arv;

71. opfordrer Kommissionen til at undersøge behovet for skabelse af offentlige instrumenter til regulering af produktion og markeder i mejerisektoren og andre sektorer, så der tilsikres rimelige priser til produktion under hensyntagen til både inputomkostninger og forbrugerpriser med henblik på at sikre en rimelig fordeling af merværdien langs sektorens værdikæde og for at undgå koncentration og intensivering af produktionen, således at hver medlemsstat sikres retten til at så og producere og garantere sin fødevaresuverænitet;

72. understreger behovet for at styrke og udvikle en diversificeret industribase i alle medlemsstater og regioner, der tager hensyn til særlige regionale forhold, idet det er afgørende for at sikre et højt niveau af beskæftigelse, økonomisk aktivitet og udvikling;

73. opfordrer Kommissionen til at vurdere problemet med omflytning af industriproduktionen inden for den globale værdikæde og til at foreslå et forbud mod EU-finansiering til udflytning af produktion til tredjelande med henblik på at fastholde industriarbejdspladser i medlemsstaterne;

74. afviser den Europæiske Energiunion som værende et projekt for større europæiske monopolforetagender i sektoren; opfordrer til offentlig kontrol med denne strategiske sektor til forbedring af energieffektiviteten, til diversifikation af kilderne, fremskridt inden for vedvarende energi, bæredygtig brug af det iboende potentiale i hvert land, forsyningssikkerhed, der blandt andet fordrer planlægning og offentlig og demokratisk kontrol over energisektoren; fremhæver behovet for, at der fremsættes bindende bæredygtighedskriterier for energianvendelse og biomasse;

75. gentager, at energi er et offentligt gode, og at lige adgang til energi til overkommelige priser bør sikres til gavn for forbrugerne; fremhæver, at EU bør fokusere nøje på spørgsmålet om energifattigdom, eftersom dette fænomen berører næsten 11 % af EU's befolkning; opfordrer i denne forbindelse indtrængende Kommissionen til at prioritere foranstaltninger til afhjælpning af energifattigdom i kommende lovgivningsforslag og til at forelægge en handlingsplan senest i midten af 2017;

76. mener, at energiomstillingen bør medføre et mere effektivt, gennemsigtigt, bæredygtigt, decentraliseret og demokratisk energisystem baseret på vedvarende energikilder, som kommer samfundet som helhed til gode, samtidig med at de mest sårbare beskyttes, og at det sikres, at fordelene ved foranstaltninger til fremme af energieffektiviteten og vedvarende energi bliver gjort tilgængelige for dem;

77. gentager Parlamentets opfordring til bindende mål, nemlig en 30 %-andel af det vedvarende energiforbrug og 40 % i energibesparelser pr. 2030; anmoder derfor Kommissionen om at afspejle dette i den kommende revision af direktiverne om energieffektivitet og vedvarende energi, og til at fremme disse bindende mål under forhandlingerne om direktiverne; opfordrer endvidere Kommissionen til at fremsætte bindende bæredygtighedskriterier for energianvendelse og biomasse;

78. opfordrer i særdeleshed Kommissionen til at foreslå bæredygtighedskriterier for industriprodukter og til i fuldt omfang at integrere "den cirkulære økonomi" i alle relevante politikker under hensyntagen til produkternes komplette livskredsløb; fremhæver yderligere behovet for til fulde at implementere de tiltag, der er indkredset i køreplanen for et ressourceeffektivt Europa, herunder udfasning af tilskud, der har en

negativ indvirkning på miljøet; er af den opfattelse, at markedstilgangen til den cirkulære økonomi har risikobetonede konsekvenser for almenvellet, og at det er nødvendigt, at medlemsstaterne og de offentlige politikker påtager sig fuld ansvarlighed;

79. afviser de liberaliseringsmodeller, der er pålagt medlemsstaterne inden for transportsektoren; opfordrer tværtimod til øjeblikkelig ophævelse heraf i overensstemmelse med behovet for at sikre public service-forpligtelser under behørig hensyntagen til fremme af transportpolitikker, der respekterer medlemsstaternes suverænitet og egne strategiske tilgange til deres territoriale samhørighed og nationale udvikling; anmoder om fremme af dialogen mellem arbejdsmarkedets parter blandt alle berørte arbejdstagere tillige med samarbejde om at muliggøre bedre integration og øget interoperabilitet mellem nationale transportnet; fremhæver behovet for at fremme offentlig transport, delte mobilitetsløsninger og fodgænger- og cykelmuligheder i særlige byområder;

80. opfordrer indtrængende Kommissionen til at vurdere og i hensigtsmæssigt omfang tilpasse EU's transportforordninger til den digitale tidsalder; anmoder Kommissionen om at nulstille de reguleringsmæssige rammer for forskellige transportformer med henblik på at fremme nye innovationer og servicer for mobilitet og logistik og samtidig sikre høje standarder for sikkerhed, arbejdsforhold og forbrugerbeskyttelse såvel som retfærdig beskatning og forebyggelse af skadelige virkninger på miljøet;

81. opfordrer Kommissionen til at træffe de fornødne foranstaltninger til at afkarbonisere transportsektoren;

82. opfordrer til en ambitiøs plan til reduktion af dødsulykker i trafikken, hvilket omfatter klare reduktionsmål;

Miljø

83. er af den opfattelse, at klimakrisen, som det fremgår af FN's klimapanels AR5-rapport, der blev accepteret og taget til følge på det seneste COP 21, er forårsaget af skadelig menneskelig aktivitet, overudnyttelse af et energiintensivt produktionssystem og anvendelsen og udnyttelsen af fossile brændstoffer;

84. understreger derfor, at løsningen til håndtering af klimaforandringer primært skal have tilslutning i form af tilsagn fra alle berørte lande om at nedbringe deres drivhusgasudledning i overensstemmelse med deres historiske ansvar og ikke bør overlades til markedsbaserede instrumenter, og fordrer et opgør med de kapitalistiske udviklingspolitikker, uden hvilket det ikke vil være muligt at ændre produktionsmetoderne, distributions- eller forbrugsmønstrene;

85. beklager, at COP 21-tilsagnene dels ikke garanterer en reduktion af drivhusgasemissionerne og derfor ikke kan sikre en reduktion af disses koncentration i atmosfæren til et niveau, der anses for svarende til en stigning i gennemsnitstemperaturer på højst 2ºC og dels at tilsagnene fastholdt og styrkede markedsmekanismerne, hvad der udgør en form for privat erhvervelse af naturen og dens ressourcer;

86. forsvarer forhøjelsen af bevilligede midler til miljøbevaringspolitiske tiltag; opfordrer til en betydelig forhøjelse til LIFE-programmet på mindst 1 % af EU's budget; afviser udvanding af lovgivning vedrørende beskyttelse af habitater og truede vilde arter; opfordrer til oprettelse af et specifikt finansieringsinstrument beregnet på finansiering af Natura 2000-netværket og vedtagelse af sammenhængende foranstaltninger til beskyttelse af de værdier, dette repræsenterer;

87. opfordrer Kommissionen til at indarbejde sin klimapolitik og klimaforandringspolitikken i alle sine politikker; beklager den mangel på ambitioner med hensyn til bindende mål, som Kommissionen hidtil har udvist;

88. opfordrer Kommissionen til at være konsekvent og overholde forsigtighedsprincippet ved i sit mandat ikke at foreslå yderligere undtagelser for brug af kemiske stoffer, skadelige pesticider og hormonforstyrrende stoffer for den menneskelige sundhed og miljøet og til at nedbringe eksponeringen over for kemiske stoffer gennem vand, jord, luft og fødevarer, der har en negativ virkning på menneskelig sundhed og det globale miljø og til at fremlægge forslag om reduktion af eksponeringen;

For fred mod militarisme og NATO

89. fordømmer de stigende tiltag i retning af en militarisering af EU; forkaster EU's sikkerhedsstrategi og dens fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP) og fælles sikkerheds- og forsvarspolitik (FSFP); kræver, at samarbejdet mellem EU og NATO bringes til ophør, og forkaster NATO's nuværende ekspansionspolitik; kræver, at alle udenlandske militærbaser i Europa nedlægges;

90. fastholder, at alle EU's udenrigspolitiske aktiviteter skal følge principperne om en strengt civil udenrigspolitik i overensstemmelse med folkeretten, anvendt på ikke-diskriminerende vis, og ved at indtage en ledende rolle i en diplomatisk og fredelig løsning på konflikter, herunder mæglingsinitiativer og programmer til afvæbning, demobilisering og reintegration i overensstemmelse med FN-pagten; understreger betydningen af indsatsen for at styrke den internationale våbenhandelstraktat ATT og forbedre EU’s ordning for kontrol med våbeneksport, at støtte NPT-ordningen og nuklear nedrustning samt af foranstaltninger til udryddelse af fattigdom, humanitær bistand, bæredygtig økonomisk og social udvikling og 2015-målene, der begunstiger afbalancerede økonomiske forbindelser, fair handel og en retfærdig fordeling af ressourcer og velstand i EU’s nabolande og i verden;

91. opfordrer Kommissionen til at indfri sine tilsagn om at træde sammen med partnerne i den europæiske naboskabspolitik om implementeringen af FN's udviklingsmål; understreger, at jobskabelse er et afgørende anliggende for fremtiden i de fleste af EU's nabolande; støtter det specifikke fokus på unges beskæftigelsesegnethed og fremme af små og mellemstore virksomheder; fremhæver, at dette kræver en flerniveau-tilgang på både nationalt, regionalt og lokalt plan såvel som et regionalt, underregionalt og grænseoverskridende samarbejde, der har evnen til at mobilisere EU-medlemsstaterne, partnerlandene og deres lokale og regionale myndigheder; opfordrer til realistiske tilgange og programmer, der har konkrete fordele for mennesker; opfordrer Kommissionen til at forelægge den strategi for samarbejde med nabolandenes naboer, som blev bebudet i forbindelse med revisionen af naboskabspolitikken;

92. afviser enhver brug af EU-budgettet til militære eller civilt-militære formål; afviser gennemførelsen af et pilotprojekt om FSFP-forskning, der gennemføres i fællesskab af Kommissionen og Det Europæiske Forsvarsagentur (EDA) og bl.a. omfatter fjernstyrede flysystemer (RPAS); er stærkt imod enhver brug af midler fra Horisont 2020 eller EU's budget i almindelighed til finansiering af militær, civilmilitær eller sikkerhedsrelateret forskning og i særdeleshed til udvikling af RPAS; opfordrer Kommissionen til at sikre, at Unionens tilsagn inden for fattigdomsudryddelse, bæredygtig udvikling, bæredygtige udviklingsmål, våbenkontrol, ikkespredningsordning og atomnedrustning opretholdes;

93. opfordrer Kommissionen til at forbedre gennemsigtigheden af udgifterne i forbindelse med internationale aktiviteter i alle faser fra programmering til forhåndsvurdering; gentager sin stærke kritik af den fortsatte mangel på parlamentarisk kontrol på det udenrigs- og sikkerhedspolitiske område;

94. fastholder, at udenrigspolitik er de enkelte medlemsstaters suveræne kompetence, og afviser en EU-udenrigspolitik, hvor alle taler med én stemme; minder om, at medlemsstaternes udenrigspolitikker, individuelt eller i fællesskab, skal overholde principperne om en strengt civil udenrigspolitik i overensstemmelse med folkeretten og anvendt på en ikke-diskriminerende måde, og at rollen med hensyn til diplomatisk og fredelig konfliktløsning bør udøves under De Forenede Nationers ledelse og i en ånd af gensidigt partnerskab og solidaritet, der respekterer tredjelandes suverænitet;

95. afviser på det kraftigste promoveringen af og støtten til det europæiske forsvars teknologiske og industrielle basis (EDTIB) og det militær-industrielle kompleks (MIC) samt en udvidelse og uddybning af forsvarssamarbejdet; afviser enhver brug af EU-budgettet til militære eller civilt-militære formål; opfordrer til reelle freds-, solidaritets- og ligestillingspolitikker, der tager sigte på våbenkontrol, fuldstændig afrustning, navnlig af atomvåben, og demilitarisering af EU;

96. er stærkt bekymret over, at mange regeringer end ikke overholder de nationale, EU- og internationale forpligtelser, de selv har indgået med hensyn til eksport af våben; opfordrer til at standse EU's våbenhandel og eksporten af våben og militært udstyr til konfliktområder;

---

97. opfordrer Kommissionen til at revidere sit arbejdsprogram i tråd med Europa-Parlamentets beslutning;

98. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og medlemsstaternes regeringer og parlamenter.